

dan een vol dozijn jaarboekjes en mengelwerken dit jaar iets van mij opgenomen. Ik schei er dan nu ook vast mee uit. Maar het kost minder goede voornemens op te vatten, dan uit te voeren”.

De liefhebberij in verzen was groot: „Wat al circulairen en uitnoodigingen brengt het naderende jaar weer aan! De tweede serie der Bijbelsche vrouwen, de uitbreidingen van den kunstkronijk, een nieuw letterkundig Album te Haarlem, een poëtisch te Amsterdam, een dito te Utrecht, en de hemel weet, wat niet al meer! Hoeveel poëten er ook zijn, er komen er zeker te kort voor zooveel werk” (30 Dec. 1849). En Tollens gevoelde zich primus inter pares: „Ik hoop dat het debiet van den laatsten bundel in overeenstemming is met de eer die hij mij aanbrengt. Mijn schrijftafel is overdekt van Lofverzen en Lofspraken, gedrukt en ongedrukt van allerlei gehalte en waarde. 't Kost wat om er nederig onder te blijven! . . .” (11 Nov. 1848).

Ook de Koning erkende hem als den volksdichter bij uitnemendheid: „Bij de kleine stukjes ontvangt gij er een op 's Konings begrafenis. Zaterdag (dus voor eergisteren) liet onze nieuwe Sire mij beleefd uitnoodigen, om in den loop van dien dag bij hem te komen. Ik ging er nadenmiddag heen, denkende dat hij mij satisfactie zou vragen over eenige regelen in „de Gevels van de Huizen”, die men op hem heeft toegepast. Maar het gelek er niet naar! Hij ontving mij met een vriendelijken handdruk en gaf mij zijn wensch te kennen, dat het lijk zijns Vaders niet in den grafkelder zou worden gebracht, zonder door eenige regels van mij begeleid te worden. Wat zou ik doen? Weigeren mocht ik niet; in beraad nemen ging niet aan. Er bleef niets over, dan mijn woord te geven. Ik ijlde naar huis, maar kon dien dag geen letter op 't papier krijgen. Ik moest er ten minste eens op slapen. Zondag gordde ik mij aan en des avonds was ik gereed. 't Was voor mij, die anders zoo heel langzaam verzen maak en het werk ter zijde schuif, zoodra het mij inspanning kost of verveelt, een heldenstuk. Maandagochtend trok ik naar Fuhri (met geen ander uitgever bekend zijnde) en heden, Dingsdagochtend, ontvang ik de nette exemplaren, waarvan er een hiernevens gaat. Vligger is er zeker nooit een vers gemaakt, gedrukt,